

РЕШЕНИЕ

№ 107

гр. Средец, 28.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СРЕДЕЦ, III СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети август през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ВЕНЕТА Д. СТЕФАНОВА
ИВАНОВА**

при участието на секретаря Костадинка Т. Лапова
като разглежда докладваното от **ВЕНЕТА Д. СТЕФАНОВА ИВАНОВА**
Гражданско дело № 20222170100290 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по постъпила по подсъдност искова молба от Г. Л. Г., с ЕГН *****, с адрес: гр.Бургас, ***, чрез пълномощника адвокат Ж. Б.- БАК, против ”Промет Стийл” ЕАД, ЕИК 130919989, със седалище и адрес на управление с.Дебелт, общ.Средец, обл.Бургас, административна сграда „Промет Стийл“ АД, представлявано от Денис Викторович Новиков - изпълнителен директор, с която са предявени в условията на обективно кумулативно съединяване следните осъдителни искове: 1.по чл.128, т.2 КТ вр. чл.13 от Наредба за структурата и организацията на работната заплата за заплащане на дължимия бонус за месец юни 2019г. в размер на 111,38лв., за м.юли 2019г.- 157,82лв., за месец септември 2019г.- 376,31лв., както и удържания през месец септември бонус за м.август в размер на 620,55лв., ведно със законната лихва върху сумите от датата на завеждане на исковата молба до окончателното им плащане; 2. по чл.177 от КТ за заплащане на дължимите суми, представляващи разликите между дължимите и реално изплатените суми за платен отпуск за периода месец януари 2017г.-м.юни 2020г. , както следва: месец януари 2017 (четири дни) - за 31,76 лв., сума явяваща се разлика, между дължимата и изплатената; м.март 2017 (един ден) - 7,94 лв., сума явяваща се разлика, между дължимата и изплатената; м.април 2017 (2 дни) - 15,65 лв., сума явяваща се разлика, между дължимата и изплатената; м.май 2017 (2 дни) - 15,65 лв., сума явяваща се разлика, между дължимата и изплатената; м.юли 2017 (10 дни) - 75,85 лв., сума явяваща се разлика, между дължимата и изплатената; м.август 2017 (10 дни) - 75,85 лв., сума явяваща се разлика, между дължимата и изплатената; м.септември 2017 г. (10 дни) - 75,85 лв., сума явяваща се разлика, между дължимата и изплатената; м.октомври 2017 (5 дни) - 39,00 лв. сума явяваща се разлика, между дължимата и изплатената; м.ноември 2017 (1 ден) - 7,50 лв. сума явяваща се разлика, между дължимата и изплатената; м.декември 2017 (2 дни) - 15,00 лв. сума явяваща се разлика, между дължимата и изплатената; м.януари 2018 (четири дни) - 30,00 лв. сума явяваща се разлика, между дължимата и изплатената; м.февруари 2018 (два дни) - 15,00 лв.

сума явяваща се разлика, между дължимата и изплатената; м.март 2018 (1 ден) - 7,50 лв. - сума явяваща се разлика, между дължимата и изплатената; м.април 2018 (4 дни) - 30,00 лв. сума явяваща се разлика, между дължимата и изплатената; м.юли 2018 (10 дни) - 75,00 лв. сума явяваща се разлика, между дължимата и изплатената; м.септември 2018 (10 дни) - 75,00 лв. сума явяваща се разлика, между дължимата и изплатената; м.ноември 2018 г. (8 дни) - 60,00 лв. сума явяваща се разлика, между дължимата и изплатената; м.декември 2018 (3 дни) - 22,50 лв. сума явяваща се разлика, между дължимата и изплатената; м.януари 2019 (един ден) - 7,50 лв. сума явяваща се разлика, между дължимата и изплатената; м.март 2019 (четири дни) - 30,00 лв. сума явяваща се разлика, между дължимата и изплатената; м.април 2019 (5 дни) - 37,00 лв. сума явяваща се разлика, между дължимата и изплатената; м.юни 2019 (5 дни) - 37,00 лв. сума явяваща се разлика, между дължимата и изплатената; м.юли 2019 (7 дни) - 52,00 лв. сума явяваща се разлика, между дължимата и изплатената; м.септември 2019 (5 дни) - 37,00 лв. сума явяваща се разлика, между дължимата и изплатената; м.октомври 2019 г. (2 дни) - 15,00 лв. сума явяваща се разлика, между дължимата и изплатената; м.януари 2020 (три дни) - 22,00 лв. сума явяваща се разлика, между дължимата и изплатената; м.февруари 2020 (два дни) - 15,00 лв. сума явяваща се разлика, между дължимата и изплатената; м.април 2020 (1 ден) - 7,50 лв. сума явяваща се разлика, между дължимата и изплатената; м.май 2020 (4 дни) - 30,00 лв. сума явяваща се разлика, между дължимата и изплатената; юни 2020 (1 ден) - 7,00 лв. сума явяваща се разлика, между дължимата и изплатената; 3. по чл.128, т.2 КТ вр. чл.13 от Наредба за структурата и организацията на работната заплата за заплащане на дължимия бонус от 5 % върху заплатата за отработено време за месеците, както следва: месец септември 2019 г. - 51,98 лв.; м.октомври 2019 г. - 64,42 лв.; м.ноември 2019 г. - 70,55 лв.; м.декември 2019 г. - 48,27 лв.; м.януари 2020 г. - 60,93 лв.; м.март 2020 г. - 70,55 лв.; м.април 2020г. - 67,03 лв.; м. май 2020г. - 54,87 лв. Ангажират се доказателства. Претендират се разноси за адвокатско възнаграждение.

В исковата молба са изложени твърдения, че по силата на сключен трудов договор за процесния период ищецът е заемал длъжността „Ръководител звено смазочни системи“ в „Промет Стийл“ ЕАД. Твърди се, че въз основа на Регламент с шифър Р – 1- 00-50-02, действащ към процесния период, в дружеството се изплащал бонус, като се твърди, че същият е неправилно удържан за месец юни, юли, август, септември 2019г. Счита се, че претендираният бонус има постоянен характер и като такъв следва да участва при изчисляването на обезщетението за платен годишен отпуск, поради което и се претендират дължимите суми, представляващи разликите между дължимите и реално изплатени суми за платен отпуск за периода януари 2017г. – юни 2020г. Твърди се, че в разрез с вътрешните правила не се изплаща и бонус за липса на престой, като претенцията е за периода септември 2019г.- май 2020г.

В отговора си по чл.131 от ГПК ответникът заявява, че исковете са неоснователни и недопустими, като при условията на евентуалност се прави възражение за погасяване по давност на част от претендираните суми. Претендират се разноси за юрисконсултско възнаграждение.

В с. з. ищецът поддържа исковете си, като размерът на иска по чл.177 от КТ е изменен и след изменението се претендира сума в общ размер на 2825,29 лева за процесния период януари 2017г. – юни 2020г.

В с. з. ответната страна оспорва иска и поддържа депозирания отговор. Представя писмени бележки.

Средецкият районен съд след като се запозна с твърденията на страните, приложените по делото писмени доказателства и съобрази закона намира от фактическа страна следното:

Не е спорно между страните, че за процесния период януари 2017г.- юни 2020г. ищецът е заемал длъжността Ръководител звено „Смазочни системи“ в ответното дружество „Промет Стийл“ АД. По делото не е представен трудов договор, въпреки че е описан в приложенията към исковата молба и въпреки разпределената доказателствена тежест.

По делото са представени вътрешни правила за работна заплата на "Промет Стийл" ЕАД, влезли в сила на 01.07.2017 г. Съгласно чл. 12 от същите работниците и служителите, работещи по трудово правоотношение, на основание действащ браншови колективен трудов договор, колективен трудов договор или индивидуален трудов договор получават допълнителни трудови възнаграждения, както следва:

1. С постоянен характер- за придобит стаж и професионален опит в размер на 1% от индивидуалната месечна работна заплата за всяка година прослужено време; размерът на допълнителното трудово възнаграждение над 1% за придобит стаж и професионален опит, ако това е уговорено в КТД или индивидуален трудов договор; за образователна и научна степен „доктор“ и научна степен „доктор на науките“, свързана с изпълняваната работа.
2. С променлив характер- за нощен труд; за времето, през което работникът или служителят е на разположение на работодателя и се намира извън територията на предприятието в място, уговорено между тях; при вътрешно заместване съгласно чл.259 от КТ; за извънреден труд; при сумарно изчисляване на работното време при превръщане на нощните часове в дневни; за работа в дните на официалните празници съгласно чл.154 и чл.264 от КТ.

По делото са представени Регламент шифър Р-1-00-50-02 са дата на издаване 31.07.2019г. за формиране и изплащане на бонусната част към работната заплата в „Промет Стийл“ ЕАД и Регламент шифър Р-1-00-50-02 са дата на издаване 27.08.2019г. за формиране и изплащане на бонусната част към работната заплата в „Промет Стийл“ ЕАД, действали към процесния период. Видно от т.1 целта на предвидените правила е да се мотивира персонала посредством ежемесечно изплащане на възнаграждение /променлива част към работната заплата / съгласно ключови показатели за ефективност. Видно от т.4.1.1. средствата за бонусната част към работната заплата са за сметка на работодателя като максималният размер е до 20 процента от основната работна заплата. Съгласно т.4.2 от Регламента формирането и разпределението на средствата за бонусната част към работната заплата е по основни дейности и структурни единици по отчет, като в т.4.2.2 са залегнали конкретните условия. При допуснати нарушения в трудовата дисциплина /т.4.3 от регламента/ по утвърдени критерии, на работника или служителя може да не бъде изплатено допълнителното трудово възнаграждение изцяло или в определен размер. Тоест, за да се изплати на работника и служителя 100% определения бонус по регламент, то кумулативно трябва да бъдат изпълнени следните условия: да са покрити всички посочени показатели за ефективност - в процесния случай за ръководител звено „Смазочни системи" това са „Изпълнение на производствен план- 40%"; "Изпълнение на годишен график за ремонти-30%"; „Изпълнена норма за престой-10%"; „Изпълнение на график за ръчно смазване-20% ",

което сумирано дава общ 100% /стр.13 от Регламента -Показатели-Главен механик ред 2 от долу нагоре/. Извън това, видно от приложения талон за нарушение на 13 юни 2019 г. на ищеца Г. Г. на база акт за престой № 19 от 28.05.2019 г. същият не е изпълнил длъжностни задължения на Ръководител звено СС за организиране на гресиране на „3-то верижно на линия 100" с 30% бонус към РЗ. Същото бездействие на ищеца е било констатирано и през 2016 г., когато в акт за престой №65 от 04.01.2016 г. е отбелязано, че 3-то верижно спира да работи, „защото съединителя никога не е гресиран"/л.77-80 по гр.д. № 2400/2022г. по описа на БРС/. По т.6 от длъжностна характеристика на „Ръководител звено смазочни системи" ищецът е следвало да „Организира и контролира ръчно смазване на съоръженията в „Промет Стиил" ЕАД съгласно техническата документация", като видно от посочените от ответника документи, той не е сторил това и то е довело до непланово спиране на линия 100 и престой, за което не му е бил начислен бонус в 100% размер. През м. юни 2019г. на ищеца е изплатен бонус в съответствие с изпълнени производствени показатели в размер на 90 % /неизпълнение на средносрочни задачи/, а за м.юли 2019 г. му е изплатен бонус в размер на 60%, като през месеца не са покрити показателите "Изпълнение на годишен график за ремонти-30%" и „Изпълнена норма за престой-10%" /справки л.81-84 по гр.д. № 2400/2022г. по описа на БРС, подписани от изп.директор на „Промет Стийл“ ЕАД /. За месец август и септември 2019 г. на ищеца не е бил начислен бонус в размера на 100% поради това, че не е покрил изискванията в съответствие с безопасни и здравословни условия на труд, а именно не изпълнил задълженията си по длъжностната характеристика в графа „Изисквания в съответствие с безопасни и здравословни условия на труд“, т.4: „Провежда периодичен инструктаж и съвместно с Ръководител ПБОТ организира периодично обучение и провеждане на изпити на подчинените му работници по безопасност на труда".

Видно от изготвената СИЕ общият размер на възнаграждението за платен годишен отпуск с участието на така нареченото възнаграждение „бонус“ в брутното трудово възнаграждение, възлиза на 14285,38лв., като е посочена разбивка по месеци. Платени са суми за 129 дни платен годишен отпуск в общ размер на 11 460,10лв. като разликата между изчислените от експертизата суми за платен годишен отпуск при база на изчисляване с включен бонус възлиза на 2 825,29лв. В случай че по делото се установи основание за начисляване на процесния бонус то изчислен математически, допълнителния бонус от 5 % за посочените в третата задача периоди възлиза на общо 488,59лв по месеци, посочени в таблицата в констативно-съобразителната част на заключението.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Обективно съединените искове са процесуално допустими и са с правно основание по чл.128, т.2 КТ вр. чл.13 от Наредба за структурата и организацията на работната заплата и чл.177 от КТ. Предявени са от лице, имащо правен интерес от защита, срещу надлежен ответник. Разгледани по същество същите са неоснователни по следните съображения:

В Регламент шифър Р-1-00-50-02 са предвидени възможности, при които биха могли да се определят и заплащат и други допълнителни възнаграждения, но по преценка на ръководството и при изпълнение и преизпълнение на производствените задачи и показатели.

Допълнително възнаграждение, което не е в зависимост единствено от отработеното време, а се изплаща по преценка на работодателя според качеството на положения труд не е с постоянен характер по смисъла на чл. 15, ал. 2 от Наредбата за структурата и организацията на работната заплата. Съобразно чл. 15 НСОРЗ допълнителни трудови възнаграждения с постоянен характер са тези, които се заплащат за образователна и научна степен и за придобит трудов стаж и професионален опит, както и тези допълнителни

възнаграждения, които се изплащат постоянно заедно с полагащото се за съответния период основно възнаграждение и са в зависимост единствено от отработеното време.

Според чл. 17, ал. 1 НСОПЗ в брутното трудово възнаграждение за определяне на възнаграждението за платен годишен отпуск по чл. 177 КТ се включва основното трудово възнаграждение, възнаграждението над основната заплата, определено според прилаганите системи за заплащане на труда, допълнителните трудови възнаграждения с постоянен характер, определени с наредбата, с друг нормативен акт, с колективния или индивидуалния трудов договор или с вътрешен акт на работодателя, доколкото друго не е предвидено в КТ и други изрично изброени възнаграждения.

Целевите награди и премиите поради предназначението си да стимулират трудовото участие и да наградят показан висок трудов резултат не спадат към допълнителните трудови възнаграждения с постоянен характер. В този смисъл са Решение № 55 от 12.03.2014 г. на ВКС по гр. д. № 4256/2013 г., IV г. о., ГК, Решение № 847 от 14.01.2011 г. на ВКС по гр. д. № 1558/2009 г., IV г. о., ГК, Решение № 540/ 07.07.2010 г. по гр. д. № 895/ 2009 г. на ВКС, IV ГО; Решение № 633/ 19.10.2010 г. по гр. д. № 1312/ 2009 г. на ВКС, ГК, III ГО; Решение № 847/ 14.01.2011 г. по гр. д. № 1558/ 2009 г. на ВКС, IV ГО; Решение № 167/ 24.07.2013 г. по гр. д. № 1372/ 2012 г. на ВКС, III ГО и др. /. Определение № 292 от 15.04.2021 г. на ВКС по гр. д. № 2891/2020 г., IV г. о., и др.

В тези случаи допълнително възнаграждение се дължи само доколкото работодателят е определил условията и размера, в които ще се заплаща то. Съдът няма правомощие да контролира преценката на работодателя да включи или не, евентуално до какъв размер, определено с вътрешните правила или договори допълнително премиално възнаграждение. С такива правомощия съдът разполага, когато плащането е уговорено като постоянен елемент от трудовото възнаграждение и определянето на размера зависи от количеството и качеството на вложения труд, но не от приемането и изпълнението на определени политики от работодателя. Когато целевия бонус не е с постоянен характер и неговото изплащане не е безусловно сумите за допълнително материално стимулиране не са постоянен елемент от трудовото възнаграждение и такива суми се дължат на работника само доколкото съответният ръководител ги е определил по размер и изявлението за определяне на размера е достигнало до работника, но сумите не са изплатени, какъвто не е настоящия случай, тъй като по делото не са представени доказателства относно факта, работодателят да е издавал заповед, с която да е определял допълнително възнаграждение за ищеца и точният му размер за претендираните месеци, поради което предявените искове за заплащане на допълнително трудово възнаграждение „бонус“ се явяват неоснователни.

Предвид изложеното съдът намира, че в случая работодателят правилно е определил и брутното трудово възнаграждение за определяне на обезщетението за ползван платен годишен отпуск, дължимо на ищеца. По делото са представени доказателства, че всички дължими суми са преведени на последния, поради което и този иск се явява неоснователен.

При този изход от спора ищецът няма право на разноски.

На ответника се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение, на основание чл.78, ал.8 от ГПК вр. чл.37 от ЗПП, което съдът определя в размер на 150лв., съобразявайки фактическата и правна сложност на делото, вземане на отношения по доказателствени искания и експертиза.

Мотивиран от горното съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Г. Л. Г., с ЕГН *****, с адрес: гр.Бургас, ***, против "Промет Стийл" ЕАД, ЕИК 130919989, със седалище и адрес на управление с.Дебелт, общ.Средец, обл.Бургас, административна сграда „Промет Стийл“ АД, представлявано от Денис Викторович Новиков - изпълнителен директор, иск с правно основание чл. 128, т. 2 КТ вр. чл.13 от Наредба за структурата и организацията на работната заплата за заплащане на допълнително възнаграждение „бонус“ за месец юни 2019г. в размер на 111,38лв., за м.юли 2019г.- 157,82лв., за м.август в размер на 620,55лв., за месец септември 2019г.- 376,31лв., ведно със законната лихва върху сумите от датата на завеждане на исковата молба до окончателното им плащане.

ОТХВЪРЛЯ предявения от Г. Л. Г., с ЕГН *****, с адрес: гр.Бургас, ***, против "Промет Стийл" ЕАД, ЕИК 130919989, със седалище и адрес на управление с.Дебелт, общ.Средец, обл.Бургас, административна сграда „Промет Стийл“ АД, представлявано от Денис Викторович Новиков - изпълнителен директор, иск с правно основание чл. 128, т. 2 КТ вр. чл.13 от Наредба за структурата и организацията на работната заплата за заплащане на допълнително възнаграждение „бонус“ в размер на 5 % върху заплата за отработено време, както следва: за месец септември 2019 г. - 51,98 лв. , м.октомври 2019 г. - 64,42 лв.; м.ноември 2019 г. - 70,55 лв.; м.декември 2019 г. - 48,27 лв.; м.януари 2020 г. - 60,93 лв.; м.март 2020 г. - 70,55 лв.; м.април 2020г. - 67,03 лв.; м. май 2020г. - 54,87 лв.

ОТХВЪРЛЯ предявения от Г. Л. Г., с ЕГН *****, с адрес: гр.Бургас, ***, против "Промет Стийл" ЕАД, ЕИК 130919989, със седалище и адрес на управление с.Дебелт, общ.Средец, обл.Бургас, административна сграда „Промет Стийл“ АД, представлявано от Денис Викторович Новиков - изпълнителен директор, иск с правно основание чл. 177 КТ за присъждане на суми, представляващи разликите между дължимите и реално изплатените суми за платен отпуск, за периода месец януари 2017г.-м.юни 2020г., в общ размер на 2825,29лв.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ претенцията на Г. Л. Г., с ЕГН *****, за

присъждане на съдебно-деловодните разноски.

ОСЪЖДА Г. Л. Г., с ЕГН *****, да заплати на Промет Стийл” ЕАД, ЕИК 130919989, със седалище и адрес на управление с.Дебелт, общ.Средец, обл.Бургас, административна сграда „Промет Стийл“ АД, представлявано от Денис Викторович Новиков - изпълнителен директор, сумата от 150лв. /сто и петдесет лева/ , представляваща направените по делото съдебно-деловодни разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд Бургас в двуседмичен срок от връчването му.

Съдия при Районен съд – Средец: _____